

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

Ryhmä: 8

FCI:n numero: 312a
Hyväksytty: FCI 24.6.1987
SKL-FKK 8.3.1989

NOVASCOTIANNOUTAJA (NOVA SCOTIA DUCK TOLLING RETRIEVER) Alkuperämaa: Kanada

1/3

YLEISVAIKUTELMA: Keskikokoinen, voimakas, tiivis, tasapainoinen ja lihaksikas koira. Luusto keskivahva tai vahva.

OMINAISPIIRTEET: Novascotiannoutaja on erittäin reipas, valpas ja päättäväinen. Monilla niistä on hiukan surumielinen ilme, kunnes ne pääsevät työhön, jolloin niiden katse muuttuu keskittyneeksi ja innostuneeksi. Työskennellessään koira liikkuu nopeasti ja syöksähtelevästi pää miltei selkälinjan tasolla ja runsashapsuinen häntä jatkuvassa liikkeessä.

LUONNE: Erittäin älykäs, helposti koulutettava ja hyvin kestävä. Vahva ja taitava uimari, synnynäinen ja sisukas noutaja sekä maalla että vedessä. Koira säntää juoksuun heti saadessaan pienimmänkin merkin siitä, että sen odotetaan noutavan jotakin. Suuri noutohalu ja leikkisyys ovat välttämättömiä ominaisuuksia novascotiannoutajan työssä.

PÄÄ: Puhdaslinjainen ja hieman kiilamainen. Leveä kallo-osa vain hieman pyöristynyt, niskakyhmy ei ulkoneva, posket litteät. Pään tulee olla suhteessa koiran rungon kokoon. Otsapenger melko loiva. Kuono kapenee suorassa linjassa otsapengerreestä kirsuun. Alaleuka vahva, mutta ei liian silmäänpistävä. Kuonon alalinja lähes suora huulten kulumasta leukaluun kulmaan, ja kuonon syvyys on otsapengerreeseen kohdalla suurempi kuin kirsun luona. Karva kuonossa lyhyttä ja ohutta. Kirsu kapeneva ja sieraimet avoimet. Huulet melko kuivat, eivät raskaat ja riippuvat, vaan muodostavat sivulta katsoen loivan kaaren.

NOVASCOTIANNOUTAJA

2/3

SILMÄT: Kaukana toisistaan, mantelinmuotoiset ja keskikokoiset. Väri vaihtelee meripihkasta ruskeaan. Ilme ystävällinen, valpas ja älykäs. Luomien väri sama kuin huulten.

KORVAT: Kolmionmuotoiset, keskikokoiset, korkealle ja taakse kiinnittyneet. Korvan tyvi vain hieman kohollaan. Hapsutus korvan takaosassa runsasta, korvan pyöristyneessä kärjessä karva on lyhyttä.

PURENTA: Leikkaava, täysi hampaisto. Leukojen tulee olla tarpeeksi vahvat kookkaan linnun kantamiseen, ja pehmeäsuisuus on tärkeää.

KAULA: lihaksikas, keskipitkä ja kuiva, ei löysää kaulanahkaa.

ETURAAJAT: Lavat lihaksikkaat, lapaluut viistot ja tiiviit, niin että selvä säkä liittyy kauniisti lyhyeen selkään. Lapaluu ja olkavarsi miltei samanpituiset. Kyynärpäät tiiviit, ne eivät saa kääntyä sisään eivätkä ulos, ja ne liikkuvat suoraan rungon myötäisesti. Eturaajat yhdensuuntaiset, suorat ja vahvaluustoiset. Ranteet vahvat ja hieman vinoasentoiset. Kämpälät keskikokoiset, tiiviit ja pyöreät, varpaiden välissä selvä ihopoimu (räpylä). Varpaat kaarevat ja polkuanurat paksut. Kannukset voidaan poistaa.

RUNKO: Rintakehä syvä, kyynärpäihin ulottuva. Kylkiluut kaarevat. Selkä lyhyt ja suora, ylälinja tasainen, lanne vahva ja lihaksikas. Runko ei saa olla tynnyrimäinen eikä litteä. Vatsaviiva nousee kohtuullisesti.

TAKARAAJAT: Lihaksikkaat, leveät ja vahvat. Taka- ja etukulmaukset tasapainossa keskenään. Reidet hyvin lihaksikkaat. Reisi- ja sääriluut miltei samanpituiset. Polvikulma selvä, kinner matala. Kintereet eivät käänny sisään- eivätkä ulospäin. Ei kannuksia.

HÄNTÄ: Häntä seuraa lantion luonnollista, loivaa kaltevuuskuulmaa. Tyvestä paksu, näyttävä ja runsashapsuinen. Viimeinen nikama ulottuu vähintään kintereeseen. Koira voi kantaa häntäänsä selkälinjan alapuolella paitsi ollessaan valppaana, jolloin häntä kaartuu korkealle selän ylle koskettamatta kuitenkaan koskaan runkoa.

LIIKKEET: Liikkeissä yhdistyy voima, jännevyys ja eloisuus. Etuaskel on pitkä ja takaraajan työntö voimakas. Kämpälät eivät saa kääntyä sisään- eivätkä ulospäin, raajat liikkuvat yhdensuuntaisesti. Vauhdin lisääntyessä raajat siirtyvät samalle linjalle (yksijälkisyys) ylälinjan pysyessä suorana.

KARVAPEITE: Novascotiannoutaja on jalostettu noutamaan jäisestä vedestä ja sillä tulee olla vettä hylkivä, kaksinkertainen, keskipitkä ja pehmeä karvapeite. Aluskarva pehmeä ja tiheä. Turkki voi lainehtia hiukan koiran selässä, mutta on muuten suora. Talvella turkki voi joskus muodostaa pitkiä, avoimia kiharoita kau-

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Islands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

lalla. Hapsut ovat pehmeät kaulalla sekä korvien ja reisien takana. Eturaajoissa on kohtuullisesti hapsuja.

VÄRI: Jonkinvivahteinen punainen tai oranssi. Hapsuissa ja hännän alapuolella karva on vaaleampaa. Yleensä koiralla on valkoinen merkki vähintään yhdessä seuraavista kohdista: hännänpää, kypälät (ei ranteen yläpuolelle ulottuva), eturinta tai kuononselkä ja otsa. Hyvää koiraa ei pidä rangaista valkoisten merkkien puuttumisesta. Kirsun, huulien ja silmäluomien värin tulee olla turkin väriin sopiva lihanväri tai musta.

KOKO: Ihannekoko 18 kk täyttäneillä uroksilla 48-51 cm, nartuilla 45-48 cm. Kolmen senttimetrin poikkeama ihannekorkeudesta kumpaan suuntaan tahansa sallitaan. Painon tulee olla suhteessa koiran kokoon ja luustoon. Ohjeellinen paino: täysikasvuisen urokset n. 20-23 kg, nartut n. 17-20 kg.

VIRHEET (rangaistaan suhteessa virheen asteeseen):
Yli kolmen senttimetrin poikkeama ihannekorkeudesta
Yläpurenta

Liian lyhyt häntä; koukkuhäntä; häntä joka kaartuu niin paljon että se koskettaa selkää

Massan puute aikuisella koiralla

Kovera tai kupera pään ylälinja

Jyrkkä otsapenger

Isot, pyöreät silmät

Kirsu, silmänympärykset ja silmät väärän väriset

Vaaleanpunainen kirsu

Hajavarpaiset tai matalat tassut, liian pehmeät ranteet

Avoin turkki

Kaareva tai notko selkä, heikko lanne

Häntä selkälinjan alapuolella koiran liikkussa

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

Valkoinen väri lavoissa, korvien luona, niskassa, selässä tai kyljissä

Hopeinen tai harmaa väri tai mustat alueet turkissa

Varpaiden välissä olevien ihopoimujen puuttuminen

Alapurenta, vino purenta

Arkuus aikuisella koiralla

Laikullinen kirsu

Yläpurenta

Muut värit kuin punaisen tai oranssin vivahteet